

РЕШЕНИЕ

№ 2624

гр. София, 31.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
публично заседание на 09.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **2202** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 118, ал. 3 от КСО.

Образувано е по жалба от А. Д. Г. срещу разпореждане № */01.10.2008 г. на ръководителя на „ПО” потвърдено с решение № 78/02.03.2010 г. на главния Д. на С..

В жалбата се поддържа, че актът е постановен в противоречие с материалноправни норми - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. Иска се отмяната на решението.

Ответникът – директорът на С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

От представените по делото доказателства е видно, че с разпореждане № 91181/28.06.2010 г. на А. Г. е отпусната лична пенсия за изслужено време и старост по чл. 2 от Закона за пенсиите (отм.), считано от 01.06.1990 г. при

зачетен осигурителен стаж 29 години, 10 месеца и три дни от трета категория труд, изчислена от brutното ѝ трудово възнаграждение за периода 01.05.1986 г. – 30.04.1989 г. С влязло в сила разпореждане № */11.12.1996 г. пенсията е определена в размер от 01.04.1996 г. на основание чл. 46а от Закона за пенсиите (отм.) от индивидуален коефициент 1,520. Въз основа на подадено заявление № 1334/19.02.1999 г. с разпореждане № */2 от 11.02.2000 г. на ръководителя «ПО» на А. Г. е отпусната наследствена пенсия за инвалидност поради трудова злополука, считано от 19.02.1999 г. В съответствие с чл. 33 от Закона за пенсиите (отм.) и чл. 71 от ППЗП (отм.) размерът на наследствената пенсия за трудова злополука е определен от следващата се лична пенсия за ИТЗ на наследодателя, изчислена за първа група инвалидност при индивидуален коефициент – 1, 577, изчислен от brutното му трудово възнаграждение за периода 04.1977 г. – 04.1978 г. Със същото разпореждане, считано от 01.07.1999 г. е постановено изплащане на добавка по чл. 50а от Закона за пенсиите (отм.), изчислена от личната пенсия за изслужено време и старост на наследодателя при индивидуален коефициент – 1, 624 и 34 години осигурителен стаж от втора категория труд. С разпореждане № */1 от 09.02.2005 г. наследствената пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест е преизчислена на основание § 117 от Преходните и заключителни разпорежи на ЗИДКСО, считано от 09.08.2004 г. – датата на заявлението. Със същото разпореждане е изменена добавката от лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на наследодателя от 01.07.1999 г. и преизчислена от 01.01.2000 г. съгласно КСО при данни за осигурителния му стаж – 17 години и 8 месеца от втора категория, 18 години, 6 месеца и 2 дни от трета категория и общ осигурителен стаж превърнат към трета категория по реда на чл. 104 от КСО – 40 години, 7 месеца и два дни, при индивидуален коефициент 1, 624, изчислен от базисен период 16.04.1976 г. – 15.04.1979 г. С разпореждане № */5 от 18.07.2008 г. на ръководителя «ПО» е отстранена грешка в осигурителния стаж на наследодателя, допусната в разпореждане № */1 от 09.02.2005 г. при изчисляване на размера на пенсията му за ИТЗПБ по реда на чл. 75 от КСО като пенсия за инвалидност поради общо заболяване, като пенсията е определена в размер от brutното трудово възнаграждение на наследодателя за тригодишен базисен период 16.04.1976 г. – 15.04.1979 г. при индивидуален коефициент 1, 624 и осигурителен стаж 27 години, 5 месеца и 17 дни до датата му на инвалидизиране и 8 години, 8 месеца и 15 дни след датата на инвалидизиране (общ осигурителен стаж преди и след датата на инвалидизиране 36 години, 2 месеца и 2 дни), признат стаж по чл. 75, ал. 2 от КСО – 7 години. С решение на АССГ по адм.д. № 6333/2008

г. е прието, че поради неправилно прилагане на методиката съгласно чл. 75, ал. 1 от КСО за определяне на процентните добавки за действителния осигурителен стаж на наследодателя (36% вместо 36, 17% - за 36 години и 2 месеца) за периода от 09.08.2004 г. до 01.01.2006 г. наследствената пенсия за ИТЗПБ е определена в неправилен размер, при правилни обаче данни за осигурителен стаж на наследодателя. Предвид това разпореждане № */5 от 18.07.2008 г. е отменено и административната преписка е изпратена на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на дадените му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В тази му част решението на първоинстанционния съд е потвърдено с решение № 14767/04.12.2009 г. на Върховния административен съд, постановено по адм.д. № 9465/2009 г., като в изпълнение на същото е бил издадено от административния орган разпореждане № */5/3 от 15.01.2010 г., като е определен размера на пенсията при спазване на задължителните указания на съда. Но посоченото разпореждане не е предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция. Едновременно с това, с решението на АССГ от 09.04.2009 г. е оставена без разглеждане жалбата на А. Г. против разпореждане № */01.10.2008 г. на ръководителя на «ПО» и прекратено производството по делото в тази му част, като жалбата на А. Г. срещу посоченото разпореждане е изпратена за разглеждане на главния Д. на С. по реда на чл. 117 от КСО, т.е. същата е оставена без разглеждане поради неизчерпване от страна на жалбоподателката на административния ред за обжалване на посоченото разпореждане. И в тази част решението на първоинстанционния съд е потвърдено с решение № 14767/04.12.2009 г. на Върховния административен съд, постановено по адм.д. № 9465/2009 г. Именно във връзка с това е постановено и обжалваното в производството пред настоящата инстанция решение № 78/02.03.2010 г. на главния Д. на С., с което жалбата на А. Г. срещу разпореждане № */01.10.2008 г. на ръководителя на «ПО» е оставена без уважение.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, подадена е от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения: Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решение № 78/02.03.2010 г. на главния Д. на С., с което жалбата на А. Г. срещу разпореждане № */01.10.2008 г. на ръководителя на «ПО» е оставена без уважение.

С разпореждане № * от 01.10.2008 г. на ръководителя на «ПО» са преизчислени получаваните от А. Д. Г. лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от КСО, наследствена пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест по чл. 78 от КСО и добавка по чл. 84 от КСО от лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на наследодателя на основание § 7а от Преходните и заключителни разпоредби на КСО, считано от 01.10.2008 г. Изрично и в жалбата си в производството пред настоящата инстанция жалбоподателката определя като предмет на контрол за законосъобразност именно този административен акт, като доводите ѝ са идентични с тези, изложени в административното производство пред решаващия административен орган, а именно, че неправилно е намален размерът на получаваната наследствена пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест. Неправилно и незаконосъобразно размера на следващата се пенсия за инвалидност поради трудова злополука и професионална болест на съпруга ѝ, от който се определя получаваната от нея наследствена пенсия е изчислен за над 90 на сто трайно намалена работоспособност, тъй като съпругът ѝ е получавал пенсия за втора група инвалидност (до 90%). В жалбата се съдържат също така и оплаквания за неправилно определяне на процентните добавки за положения от наследодателя ѝ осигурителен стаж.

Видно от представените по делото доказателства продължителността на стажа на наследодателя е зачетена въз основа на 5 броя удостоверения обр. 30, по отношение на стажа 16.02.1951 г. – 04.01.1961 г. и трудова книжка № 36/02.09.1951 г. по отношение на стажа за периода 01.01.1961 г. – 19.07.1989 г., при отчитане на посочената в тях от работодателя продължителност и отчитане на периодите, през които има дублиране в стажа. Видно от представените образци 30, продължителността на стажа е заверена от съответния работодател в по-малка от календарната и по специално-по отношение на периода 16.02.1951 г. – 31.09.1952 г. продължителността на който е удостоверен в обр. 30 № 19998/25.08.1959 г., издаден от ТПК «П» и периода 16.10.1960 г. – 04.01.1961 г., продължителността, на който е удостоверен с обр. 30 № 4328/20.11.1961 г., издаден от промкомбинат «М». Видно следователно, както от представените по делото доказателства, така и от заключението на изслушаната в производството пред настоящата инстанция експертиза продължителността на стажа е определена вярно, както следва - ученик – 16.02.1951 г. – 31.09.1952 г., леяр – 01.10.1952 г. – 09.10.1954 г., войник – 10.10.1954 г. – 18.10.1957 г., леяр – 05.10.1959 г. – 14.10.1960 г., формовчик – 16.10.1960 г. – 04.01.1961 г., СГ «Гр т» - 01.01.1961 г. 16.04.1979 г или

общо стаж до датата на инвалидизация (16.04.1979 г.) – 27 г., 5 м. и 17 дни и стаж след датата на инвалидизация в ТПК «Х» (08.11.1979 г. до 19.07.1989 г.) – 8 г., 8 м. и 15 дни или общо стаж до датата на инвалидизация и след датата на инвалидизация 36 години, 2 месеца и 2 дни. По категории труд зачетеният стаж е за II категория труд – 17г, 08 м. и 00 дни, III категория труд 18г., 06 м. и 02 дни или общ сбор 36г, 02 м. и 2 дни или общ осигурителен стаж от втора категория труд до 31.12.1999 г. след превръщане на стажа от трета към втора категория труд по реда на чл. 35 от ППЗП (отм.) е 32 г., 05 м., 20 дни от втора категория, общ осигурителен стаж от трета категория труд след 01.01.2000 г. след превръщане на стажа от втора към трета категория труд по реда на чл. 104, ал. 2 от КСО е 40 г., 07 м., 02 дни от трета категория. В тази връзка е правилен изводът, съдържащ се в представените по делото писмени бележки от ответника, че разликата в размерите на трудовия стаж на наследствената пенсия за инвалидност и трудова злополука – 36 г., 2 м. и 2 дни и наследствената пенсия за осигурителен стаж и възраст – 40 г, 7 м. и 2 дни не следва от продължителността на осигурителния стаж на наследодателя, а от обстоятелството, че само при пенсиите за изслужено време и старост/осигурителен стаж и възраст, трудът се превръща от една категория в друга, а именно към втора до 01.01.2000 г. съгласно чл. 35, вр. чл. 49 от ППЗП (отм.) и към трета от 01.01.2000 г. съгласно чл. 104, ал. 2 от КСО, вр. чл. 23 от НПОС. Съгласно чл. 35 от ППЗП (отм.) при отпускане на пенсия за изслужено време и старост на наличие на трудов стаж от различни категории труд, пенсията се отпуска при условията на по-благоприятната категория труд – в процесния случай това е втора категория труд. Съгласно чл. 49 от ППЗП (отм.), когато лицето има трудов стаж от различни категории труд, при определяне на продължителността му за правото и продължителността на пенсия за инвалидност не се прави превръщане на трудовия стаж от една категория труд в друга. При пенсиите за трудова злополука продължителността на стажа не участва при определяне на размера на пенсията, продължителността на стажа при тези пенсии е от значение едва от 01.01.2000 г. при приложимостта на чл. 79, ал. 3 от КСО. Съгласно чл. 104, ал. 2 от КСО при пенсиониране за осигурителен стаж и възраст, осигурителният стаж се превръща към трета категория труд, като 3 години от първа или 4 години от втора се зачитат за 5 години от трета категория. Следователно, правилно наследствената пенсия за трудова злополука е изчислена от трудов/осигурителен стаж в размер на 36 г., 2 м. и 2 дни, а наследствената пенсия за осигурителен стаж и възраст от трудов/осигурителен стаж от 40 г., 7 м. и 2 дни (получен след превръщане на трудовия стаж на наследодателя от втора към трета

категория труд по реда на чл. 104, ал. 2 от КСО. Следва да се има предвид и обстоятелството, че след отмяната на ЗП и ППЗП (01.01.2000 г.), пенсиите се изчисляват по реда, предвиден в КСО. Следователно, неоснователно е оплакването на жалбоподателката за изчисляване на размер на пенсията за трудова злополука от 01.10.2008 г. при спазване на чл. 17, ал. 1 и 10, ал. 2 от ЗП (отм.). Видно също така от представените по делото доказателства от 01.10.2008 г. наследствената пенсия за инвалидност и трудова злополука е преизчислена на основание § 7а от Преходните и заключителни разпоредби на КСО въз основа на нов средномесечен осигурителен доход 398, 17 лв. и данните за осигурителен стаж и индивидуален коефициент, въз основа на които е определена наследствената пенсия до тази дата с предходни разпореждания, които са влезли в сила. Размерът от 01.10.2008 г. първо е изчислен по реда на чл. 79 от КСО на 258, 65 лв., на второ място е изчислен като пенсия за инвалидност и общо заболяване по реда на чл. 75 от КСО на основание чл. 79, ал. 3 от КСО в размер на 274, 62 лв. При наличието на действителен стаж до датата на инвалидизиране – 27 г., 5 м. и 17 дни и действителен стаж след датата на инвалидизиране – 8 г., 8 м. и 15 дни или общо 36г., 2м. и 2 дни. Тъй като новият размер на наследствената пенсия за инвалидност и трудова злополука – 274, 62 лв. е по-благоприятен от получавания до този момент размер на наследствената пенсия – 243, 13 лв., то правилно и в съответствие с § 7а, ал. 1 и ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на КСО с разпореждането е извършено преизчислението. Следователно, с обжалваното в производството пред настоящата инстанция разпореждане не е променян вида на получаваната наследствена пенсия за трудова злополука. От представените доказателства по спора са установява, че от отпускането до настоящия момент същата е пенсия за трудова злополука. Обстоятелството, че размерът на същата е изчислен като пенсия за инвалидност и общо заболяване не води до промяна на нейния вид, а е в резултат на прилагането на чл. 79, ал. 3 от КСО, което е по-благоприятно за жалбоподателката. По отношение на добавката по чл. 84 от КСО от наследствената пенсия за осигурителен стаж и възраст на наследодателя. От 01.10.2008 г. наследствената пенсия за осигурителен стаж и възраст е преизчислена също така на основание § 7а от Преходните и заключителни разпоредби на КСО въз основа на нов средномесечен осигурителен доход 398, 17 лв. и данните за осигурителен стаж и индивидуален коефициент, въз основа на които е определена наследствената пенсия до тази дата с предходни разпореждания. Пенсията е изчислена в размер на 262, 40 лв., като са взети предвид следните данни: средномесечен осигурителен доход

за страната – 398, 17 лв., осигурителен стаж от втора категория труд – 17 г., 8 м., 0 дни, осигурителен стаж от трета категория труд – 18 г., 6 м., 2 дни, общ осигурителен стаж от трета категория труд след превръщането на втора категория труд към трета по реда на чл. 104, ал. 2 от КСО – 40 г., 7 м. и 2 дни, индивидуален коефициент 1, 624, взети са предвид и процентните добавки по чл. 70, ал. 1 от КСО. Предвид това, че новият размер на наследствената пенсия за осигурителен стаж и възраст – 262, 40 лв. е по-благоприятен от получавания до този момент – 232, 32 лв., правилно и в съответствие с § 7а, ал. 1 и ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на КСО с обжалваното разпореждане е извършено посоченото по-горе преизчисление. Следователно, обжалваното разпореждане е законосъобразно. Едновременно с това, както и правилно се посочва в представените писмени бележки от ответника по спора, както в решението на Административен съд С. град № 33/09.04.2009 г., така и в решението на ВАС, с което същото се потвърждава се съдържа произнасяне относно размера на общия осигурителен стаж на наследодателя, който е 36 години, 2 месеца и 2 дни (продължителност на действителния трудов стаж на наследодателя до датата на инвалидизиране – 27 г., 05 м. и 17 дни и продължителност на действителния трудов стаж след датата на инвалидизиране – 8 г., 08 м. и 15 дни). Следователно по този въпрос е налице произнасяне с влязло в сила съдебно решение, но доколкото предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е разпореждане, по отношение на което не е бил изчерпан предвидения задължителен ред за административно обжалване и след осъществения такъв е налице произнасяне на решаващия административен орган, то и жалбата се приема за допустима.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение може да отмени разпорежданията и да реши жалбите или исканията по същество. Следователно, при издаването на обжалвания акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, актът съдържа мотиви - в обстоятелствената му част има позоваване на правнорелевантните факти, а удостоверяващите ги доказателства са приложени към административната преписка, издаден е от компетентен орган. Изложените фактически предпоставки за извършената преценка и цитираното правно основание, позволяват да се извърши контрол за законосъобразност на волеизявлението на административния орган. По изложените съображения оспореният

административен акт е законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. Водим от горното, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. Д. Г. срещу разпореждане № */01.10.2008 г. на ръководителя на «ПО», потвърдено с Решение № 78/02.03.2010 г. на главния Д. на С., като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ